14/04/2020

“Μας πονά η άδικη στοχοποίηση και πολεμική της εκκλησιαστικής μας ζωής”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θηβών και Λεβαδείας

Η Ιερή Μητρόπολη Θηβών και Λεβαδείας δημοσίευσε Δελτίο Τύπου για την παρούσα κατάσταση που βιώνει η Εκκλησία από την πανδημία του κορωνοϊού όπου αναφέρεται μεταξύ άλλων ότι “ζούμε πρωτόγνωρη Μεγάλη Εβδομάδα. Το μήνυμα του Πάθους και της Ανάστασης του Χριστού είναι για όλους μας δυνατό, μοναδικό και προπαντός ενισχυτικό”.

Διαβάστε το Δελτίο Τύπου:

Ο κίνδυνος από την πανδημία του φονικού μεταδοτικού κορωνοϊού έχει δημιουργήσει ένα νέο περιβάλλον με μεγάλες δυσκολίες σε όλες τις πτυχές της ανθρώπινης ζωής και δραστηριότητας.

Η νέα κατάσταση συνιστά και για την Εκκλησία μια σοβαρή πρόκληση και θέτει πρωτοφανή προβλήματα, τόσο σε θεωρητικό όσο και σε πρακτικό επίπεδο, τα οποία ζητούν άμεση και πειστική επίλυση.

Από την πρώτη στιγμή η Εκκλησία μας με αγαπητική και κενωτική διάθεση επέδειξε διάκριση και αίσθημα υψηλής ποιμαντικής ευθύνης, χωρίς όμως πνευματικές εκπτώσεις που θίγουν το δόγμα Της.

Άμεσα και έγκαιρα συμφωνήσαμε και συμπράττουμε ενεργά στην εφαρμογή των κυβερνητικών μέτρων για την πρόληψη της διάδοσης του ιού και την προστασία της δημόσιας υγείας, που έχουν επεξεργασθεί και εισηγούνται έγκριτοι ειδικοί επιστήμονες και εμπειρογνώμονες.

Στη στάση αυτή της Εκκλησίας δεν υπάρχει ίχνος πολιτικής σκοπιμότητας, αλλά μόνον διάθεση να περιφρουρήσει το ύψιστο αγαθό της υγείας και ζωής των ανθρώπων. Παρά ταύτα μας ανησυχεί και μας προβληματίζει μια τάση που μεθοδικά καλλιεργείται μέσα στο θολό τοπίο του γενικευμένου πανικού, τάση αδίκως πλην σαφώς αντιεκκλησιαστική. Σα να βρήκε την ευκαιρία η υφέρπουσα εκκοσμίκευση και άρνηση της πίστεως και πάλι να επιτεθεί.

Λησμονήθηκαν όλα όσα προσέφερε και προσφέρει στη διάρκεια της πολύχρονης κρίσης η Ορθόδοξη Εκκλησία μας δίνοντας τα πάντα για να στηρίξει τη ζωή των Ελλήνων, πράγμα που πανθομολογείτο από επίσημα και μη χείλη.

Βιώνουμε πολύ πόνο και αγωνία, ζώντας τη δύσκολη κατάσταση του λαού μας, που ένα μήνα τώρα καθηλωμένος στο σπίτι του ψάχνει να βρει πνευματικά ερείσματα για να συνεχίσει.

Οι τελευταίες αποφάσεις στέρησαν από τους Έλληνες Ορθοδόξους και την ελάχιστη δυνατότητα ατομικής προσευχής στους Ιερούς Ναούς κατά τη Μεγάλη Εβδομάδα.

Τελούνται οι Ακολουθίες, όπως τελούνται, αλλά και πάλι με πολλά προβλήματα και διαμαρτυρίες μεγάλου αριθμού πιστών.

Ιδιαίτερα μας ανησυχεί και μας πονά η άδικη στοχοποίηση και πολεμική της εκκλησιαστικής μας ζωής και του μυστηρίου της Θείας Ευχαριστίας και της Θείας Κοινωνίας.

Πολύ σωστά ο Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπός μας στην πρόσφατη συνέντευξή του και σε ομιλίες του διεχώρισε τα πράγματα επισημαίνοντας ότι: «.... **Εκεί που χρειάζεται η «οικονομία» είναι η συνάθροιση και εκεί συνεννοούμεθα με την Πολιτεία, η οποία δεν έχει λόγο για την Θεία Κοινωνία**....» καθώς και με την σημερινή του δήλωση επιβεβαιώνει την παραπάνω θέση αναφέροντας ότι: «**έχουμε δύο στοιχεία, το στοιχείο της Θείας Ευχαριστίας και το στοιχείο της συναθροίσεως. Δεν συζητείται η Θεία Κοινωνία, η συνάθροιση είναι κάτι διαφορετικό**

».

Η Θ. Ευχαριστία κατά την πίστη της Εκκλησίας, δεν είναι απλά μια τελετή, αλλά ο πυρήνας και η πεμπτουσία της Εκκλησιαστικής ζωής. Για τους πιστούς ήταν και είναι αδιανόητη η εξ αυτής μετάδοση ασθενειών.

Αυτό τονίστηκε πολλές φορές σε επίσημες ανακοινώσεις και δεν μπορούμε να ανεχθούμε τις ασεβείς ειρωνείες, τον χλευασμό και την επιπόλαιη απαξίωσή της εν ονόματι δήθεν της επιστημονικότητας.

Δίνεται η εντύπωση ότι καλλιεργείται και μεθοδεύεται ένα έντονα αντιεκκλησιαστικό κλίμα κατά των κληρικών, των πιστών και σε μερικές περιπτώσεις και αυτής της πίστεως.

Πρός τι, λοιπόν, ο υπερβάλλων ζήλος; Πού στοχεύει και πού οδηγεί η όλη ατμόσφαιρα; Δεν σκεπτόμαστε την επόμενη μέρα, όταν καταλαγιάσει η επιδημία; Τις συνέπειες και τα υπάρχοντα προβλήματα που θα γιγαντωθούν; Ερωτήματα που βασανίζουν τις ψυχές μας.

Ζούμε πρωτόγνωρη Μεγάλη Εβδομάδα. Το μήνυμα του Πάθους και της Ανάστασης του Χριστού είναι για όλους μας δυνατό, μοναδικό και προπαντός ενισχυτικό.

Ακούστηκαν και γράφτηκαν τόσα πολλά, όλο αυτό το διάστημα. Όλοι γίναμε διδάσκαλοι και όλοι θέλουμε να επικρατήσει η γνώμη μας. Ας ψηλαφήσουμε τη θυσία του Χριστού και το μήνυμα που πηγάζει από το κενό μνημείο για να καταλαγιάσουν και ειρηνεύσουν οι ψυχές μας.

Η προσευχή μας είναι να βιώσουμε μέσα μας την ειρήνη του επί το εκούσιον Πάθος πορευομένου Κυρίου μας και να συνεχίσουμε διατηρώντας την αγάπη και την ενότητα.

Η Εκκλησία στην ιστορική πορεία Της συνάντησε πολλές και πολύμορφες εναντιότητες και δοκιμασίες και τελικά εξήλθε θριαμβεύουσα. Αυτό θα συμβεί και τώρα, διότι τελικός ρυθμιστής της ιστορίας είναι ο Θεός.

Καλή Ανάσταση σε όλους. Καλή δύναμη!